

בחקיקת השם הקדוש של שמות עשרה אותיות טוטמים בו תשעה عشر מחות לוחטים של אש. ואותו בעל העינים לוקט גחליל אש, איברי האש, ונכנסים לתוך אותו היכל שוקרא זבול, היכל שם מסדרים כל השבחים לעלות למעלה, ועל זה כתוב מלכים-אחים בונה בנית בית זבל לה. והוא היכל, שיש בו תתר"ז דרגות שעולות בשבחיו הפשבחה. ובתווך כלם יש דרכה פנימית אחת מפלין, שם נבחרת אהבת המשבחת הוז, בחירת פאנקה המשבחונה. ולשנברר מתוך כלם, עליה למעלה בסוד השיר, ונקרא שיר השירים, ועולה מכל אומם השבחים, ונבחר מפלין.

בתוכו (^{שם ו'}) והבית בהבנותו אבן שלמה וגוו. ובקביה בהבנותו, כשהיו זכר ונקבה יחד מחברים, אוני האבן בשלמה נשלה מה במו שאירך. ולא נשלה, עד שהיה מפע, שהסייע (^{שם}) אותה הקדוש ברוך הוא, ומתן אומה וקשת אומה, והביא אומה אל האדים, ואז נבנה, ונשלמה מהפל.

ובשהחבירו זה עם זה, כל הרוחות האחריות וכל המינים הרים עברו משם, ולא קרבו למקדש. זהו שפטותם (^{שם}) ומקבותיהם כל kali ברזל לא נשמע בבית בהבנותו. שהרי כלם נכנסו לתוך נקבת הרים רפה. בין שגונה בית המקדש למטה נתפקן היכל על בריו, או התגלה שיר השירים, שהצטרכ

להתחבר מקדש במקדש. בשונה משה במדבר, מושום חטא ישראל, הוגג של משה היתה מתחברת בו, באחור של היהוד (^{שם}) זכר ונקבה מחברים

מאה מפתחן דהיכלון, וזה אליו בגליפו דשׁמא קדיישא, דתריסר אַתּוֹן, דטהסין ביה תשע סרי משרין מלחתן דנורא. וזהו מאירי דעינין, לקיט גומrin דאשא, שייפוי דנורא, ועאלין גו ההוא היכלא דאתקרי זבול, היכל דתמן כל שבchin אתסידרן לסלקא לעילא. ועל דא כתיב (^{מ"א ח' יג'}) בנה בנית בית זבל לה. ואיהו היכלא, דאית בה תתר"ז דרגין, דסלקן בשבי דתושבחתא, ובגו פולחו איתת חד דרגיא פנימה מפולחו, דתביבר רחימו דהאי תושבחתא, ברייר דנקודא תפאה. וכד אתביבר מגו פולחו, סלקא לעילא ברזא דשיר, ואריקרי שיר השירים, וסלקא מכל אינו שבchin, ואתביבר מפולחו.

בתיב (^{שם ו'}) והבית בהבנותו אבן שלמה וגוו, והבית בהבנותו, כה הו דבר ונויקבא בחדא מתחברא, כדין אבן שלמה, אשתלימת כמה דאצטרא. ולא אשתלימת, עד דהות מסע, דנטע (^{נ"א ניס}) לה קודשא בריך הוא, ואתקין לה, וקשייט לה, ואיתתי לה לגבוי דאדם, וכדין נבנה, ואשתלימת מפולא.

וכד אתביבו דא עם דא, כל רוחין אוחרניין, וכל זיגין ביישין, אתעברו מתמן, ולא אתקוריבו למקדשא. הדא הוא דכתיב, (^{שם שם}) ומקבות ותגרון כל kali ברזל לא נשמע בבית בהבנותו. הדא פולחו עאלו גו ניקבא דתחומא רבא. פיוון אתגבי בי מקדשא למתטא, ואתפוק היכלא על בורייה, כדין אתגלי שיר השירים, דאצטרא לאתחברא מקדשא במקדשא.

בד הוה משה במדבר, בגין חובייה דישראל, זוגא דמשה הות מתחברא ביה, באחורה יהוד (^{ההו}) דבר ונויקבא